

Deze belijdenis was de kracht der Vrije Universiteit van hare stichting af, en bleef dat ook in het afgelopen jaar, waarvan ik de fata U thans nog kortelijk te vermelden heb. Als altijd, gewagen deze ook thans van tegenspoed en van verlies, maar tevens van vooruitgang en winst. Naarmate de Universiteit ouder wordt, ziet zij het aantal inkrimpen van hen, die tot hare stichting medewerkten en hare opening bijwoonden. Uit de rij der stichters werden in dit jaar een viertal door den dood weggenomen, de Heer F. N. VAN DER MUELEN te Weesp, Dr. PH. J. HOEDEMAKER, predikant der Ned. Herv. gemeente te Amsterdam, de Heer E. G. WENTINK te Schalkwijk en de Heer J. VAN ALPHEN te Hengelo. Dr. HOEDEMAKER was bovendien van 1880 tot 1887 als hoogleeraar in de Theologie aan onze Hoogeschool verbonden, maar zag zich in het laatstgemelde jaar, wegens verschil van meening met zijne ambtgenooten over de kerkelijke quaestie, tot neerlegging van zijn ambt verplicht. Toch bleef hij ook daarna een warm, talentvol verdediger van Gereformeerde beginselen en werd als zoodanig voor velen tot een rijken zegen gesteld. De Heeren WENTINK en VAN ALPHEN behoorden niet alleen tot de stichters der Universiteit, maar bleven ook jaren lang, als Directeuren der Vereeniging voor Hooger Onderwijs, met hunne gaven en krachten haar dienen; toen zij als zoodanig aftraden, was hunne sympathie onverzwakt; laatstgenoemde bewees zijne liefde ook na zijn dood nog door een rijk legaat. In de Commissie van Toezicht, bedoeld bij art. 201 van de wet op het Hooger Onderwijs, kwamen twee plaatsen ledig; eene door het droeve ongeval, dat den Heer Mr. J. C. DE MAREZ OYENS op 3 Aug. van dit jaar te Partenkirchen in Zuid-Beieren overkwam en aan zijn rijk en